

Sång till våren

Andersson/Trygger

När vår-en kom med sun-nan-vind och sol-en sken i sky, då
slog mitt hjär-ta un-der-bart och rym-den var som ny. Ur for-doms gång-na,
mör-ka natt en mor-gon-glä-dje kom, när kär-rets hög-floed skölj-de upp de
frus-na fjol-års - blom. Jag tac-kar dig, du vår-ens ljus, för
gläd-jen som du gav. Blods - mörk och sträng står rymd-en än kring
slakt-ings-plats och grav! Dock är som sän-de du, o sol, en häls-ning fjär-ran
från, som mitt i vap-en - brak-et gick en ny-född him-lens son.

E *E7* *A* *E*
A *E* *A* *H* *E*
E7 *A* *H* *A* *H*
E *A* *E*
A *H* *A* *E*
A *H* *E* *E7* *A*
H *A* *H* *E*